

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3293

Vragen van het lid **Schouw** (D66) aan de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie over *het bericht dat ouders hun kinderen bespioneren* (ingezonden 29 juni 2011).

Antwoord van minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 12 augustus 2011) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2010–2011, nr. 3135.

Vraag 1

Bent u bekend met de berichten «Spionage via iPhone» en «Bespioneer je kind»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2, 3, 7

Wat is uw reactie op het bericht dat het mogelijk is met behulp van eenvoudig te verkrijgen software vanaf de iPhone of de iPad te spioneren op een computer?²

Wat is uw reactie op het bericht dat ouders een scala aan mogelijkheden hebben om hun kinderen te bespioneren via mobiele telefoons en computers?³

Bent u van plan stappen te ondernemen om ongewenste privacyschendingen van ouders ten opzichte van hun kinderen tegen te gaan? Zo nee, waarom niet? Zo ja, welke concrete stappen neemt u?

Antwoord 2, 3, 7

Ik wil vooropstellen dat kinderen het recht hebben op een gezonde en evenwichtige ontwikkeling en uitgroei naar zelfstandigheid. Ouders dragen de eerste verantwoordelijkheid om dit recht van het kind te realiseren met inachtneming van de leeftijd en het ontwikkelingsniveau van het kind. Kinderen hebben op dit terrein bepaalde rechten. Hier staat tegenover dat ouders ook de plicht hebben om hun kinderen te behoeden voor misstappen. De techniek is tegenwoordig zo ver gevorderd dat ook via speciale software

¹ De Telegraaf, «Spionage via iPhone», 27 juni 2011; NCR Next, «Bespioneer je kind», 6 mei 2011.

² De Telegraaf, «Spionage via iPhone», 27 juni 2011.

³ NRC Next, «Bespioneer je kind», 6 mei 2011.

het doen en laten van anderen op internet gevolgd kan worden. De vraag is hoe ouders daarmee omgaan. Het gaat om het vinden van een goede balans; het vinden van een evenwicht tussen privacy en veiligheid. De overheid dient de rechten en verantwoordelijkheden van de ouders voor de begeleiding van hun kinderen naar volwassenheid te respecteren. De overheid faciliteert de ouders daarbij door hen te informeren hoe zij met internet in relatie tot hun kinderen kunnen omgaan. Ik verwijs daarbij naar bijvoorbeeld de website www.mijndigitalewereld.nl.

De overheid is slechts gelegitimeerd om in te grijpen in een concrete situatie wanneer ouders hun verantwoordelijkheid niet (meer) naar behoren vervullen. De Raad voor de Kinderbescherming zal dan eerst deze situatie moeten onderzoeken.

Vraag 4, 5

Deelt u de mening van het College bescherming persoonsgegevens dat artikel 16 van het Verdrag inzake de rechten van het kind ouders en voogden geen recht geeft om hun kinderen ongevraagd te bespioneren? Zo nee, waarom niet?⁴

Deelt u tevens de mening van de Nationale Ombudsman dat kinderen recht hebben op briefgeheim? Zo nee, waarom niet?⁴

Antwoord 4, 5

Artikel 16 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK) garandeert dat een kind niet mag worden onderworpen aan een willekeurige of onrechtmatige inmenging in, onder meer, zijn of haar privé-leven of zijn of haar correspondentie. Deze rechten zijn echter niet absoluut. Uit artikel 18 IVRK vloeit voort dat ouders ook de plicht en het recht hebben om hun kinderen te behoeden voor misstappen. Dat kan onder omstandigheden met zich brengen dat ouders een zekere supervisie kunnen of moeten uitoefenen op de manier waarop een kind communiceert met anderen, wanneer dat in het belang is van het kind. De manier waarop die supervisie plaatsvindt en de middelen waarvan ouders zich daarbij bedienen moeten voldoen aan de gebruikelijke eisen van subsidiariteit en proportionaliteit. Het is niet aan mij te beoordelen of het gebruik van bepaalde software in dat kader wel of niet geoorloofd is.

Vraag 6

Op welke wijze kunnen kinderen die bespioneerd worden bezwaar maken tegen deze activiteiten van ouders en voogden? Ziet u hier een rol voor de Kinderombudsman weggelegd? Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 6

Indien een kind van mening is dat zijn of haar recht op privacy geschonden wordt door deze activiteiten van ouders of voogden, dan is het belangrijk dat een kind zijn ongenoegen hierover kan bespreken met zijn ouders of voogden. Het verdient de voorkeur om meningsverschillen tussen ouders en kinderen op een laagdrempelige manier op te lossen binnen het gezin. Een familielid, leerkracht, hulpverlener of een andere vertrouwenspersoon kan daarbij zo nodig een rol spelen. Indien de meningsverschillen tussen het kind en ouders/voogden blijven bestaan en niet naar tevredenheid opgelost kunnen worden, heeft het kind de mogelijkheid om aan de rechtbank te verzoeken om een bijzonder curator te benoemen, die in en buiten rechte, een oplossing kan proberen te vinden voor de belangenstrijd tussen ouders/voogd en kind. De bijzonder curator kan het kind daarbij vertegenwoordigen en zijn of haar belangen behartigen. Er is in deze geen rol weggelegd voor de Kinderombudsman, omdat klachten van kinderen over ouders/voogden en de verzorging/opvoeding door ouders/voogden niet vallen binnen het terrein waarop de Kinderombudsman bevoegd is op te treden.

⁴ Ibidem.